In hac vltima et duodecima distinctōne autor theobaldus po
nit naturā vltimi aīalis. Et diuidit in duas ptes. nā pmo poit
naturā ipius. scdo ponit eius allegoriā ibi Est aūt xps. Primo
igitur dt q panther est aīal diūsi coloris. et solet diūsis pabulis
pascere seipm. et dulcissimas herbas comedē dum qz fatigatus
est psternit se in antro suo et trib9 dieb9 dormit. tertio vero die
surgit et incipit vociferare. Et exinde de ore suo odor suauissim9
exit oīa aromata excellens Alie fere audiētes accurrūt statim et se
quūtur eū ppter dulcedinē flatus pter solū draconē qui qncū
qz audit sonū eius fugit et abscōdit se in antro suo ne odorē pci
piat. et rō huius fuge est tam sm phm in pmo de generatōne qz
in scdo phisicoz. Omis corruptio fit a cōtrario et draco habet
anhelitū fetidissimū. si ergo anhelitus pātheris draconi obuia
ret opteret draconem mori.

Est autē xpus panther allegorice dictus

Qui supest hoīes forma collatus ad omēs

Et satur ille fuit qui tot quot vult sibi sumit

Sompnū tunc cepit cū nos moriendo redemit

Rugitum misit postqz de morte reuixit

Celos ascendens qui regnat cū patre pns.

Quē gentes cuncte si sunt credendo secute

Qui fugit atqz latet nec in ipo tempe patet

Serpens antiquus qui nobis est inimicus

Nanqz palam nullos audet clam fallere multos

Quos cum defendat qui secula p omia regnat

¶ Hic autor ponit allegoriam ipius pantheris. Dicens q per

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-176/0038
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG